

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Tredje Afdeling)

21. marts 2013*

»Procesreglementets artikel 99 — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1896/2006 — europæisk betalingspåkravsprocedure — forsinket indsigelse — artikel 20 — prøvelse i særlige tilfælde — fravær af »ekstraordinære omstændigheder««

I sag C-324/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) ved afgørelse af 11. juni 2012, indgået til Domstolen den 9. juli 2012, i sagen:

Novontech-Zala kft.

mod

Logicdata Electronic & Software Entwicklungs GmbH,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič (refererende dommer), og dommerne E. Jarašiūnas, A. Ó Caoimh, C. Toader og C.G. Fernlund,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: A. Calot Escobar,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i overensstemmelse med artikel 99 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399, s. 1).

* Processprog: tysk.

- 2 Anmodningen er blevet fremsat inden for rammerne af en sag mellem Novontech-Zala kft. (herefter »Novontech-Zala«), med hjemsted i Ungarn, og Logicdata Electronic & Software Entwicklungs GmbH (herefter »Logicdata«), med hjemsted i Østrig.

Retsforskrifter

Forordning nr. 1896/2006

- 3 Det anføres i 25. betragtning til forordning nr. 1896/2006:

»Efter udløbet af fristen for indgivelse af indsigelse bør skyldneren i visse særlige tilfælde have ret til at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav. Prøvelse i særlige tilfælde bør ikke betyde, at skyldneren får en ny lejlighed til at gøre indsigelse mod kravet. Under prøvelsen bør kravets realitet ikke vurderes, idet der kun tages stilling til de grunde, der skyldes de ekstraordinære omstændigheder, som skyldneren gør gældende. Andre ekstraordinære omstændigheder kan bl.a. være den situation, hvor det europæiske betalingspåkrav var baseret på urigtige oplysninger i anmodningsformularen.«

- 4 Det anføres i 28. betragtning til nævnte forordning:

»Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og terminer [EFT 1971 II, s. 311, berigtiget i tillæg til specialudgaven 1966-1972, s. 120] bør anvendes ved beregningen af frister. Skyldneren bør gøres opmærksom herpå og informeres om, at der tages hensyn til helligdagene i den medlemsstat, hvor den udstedende ret er beliggende.«

- 5 Samme forordnings artikel 1, stk. 1, bestemmer:

»Denne forordning har til formål:

- a) at forenkle og fremskynde grænseoverskridende sager om ubestridte pengekrav og nedbringe sagsomkostningerne ved at indføre en europæisk betalingspåkravsprocedure

[...]«

- 6 Artikel 16, stk. 1-3, i forordning nr. 1896/2006 har følgende ordlyd:

»1. Skyldneren kan indgive en indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav over for den udstedende ret [...]

2. Indsigelsen sendes senest tredive dage efter, at betalingspåkravet er blevet forkyndt for skyldneren.

3. Skyldneren angiver i indsigelsen, at han bestrider kravet, men er ikke forpligtet til at angive grundene hertil.«

- 7 Nævnte forordning artikel 20, stk. 1 og 2, fastsætter:

»1. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, har skyldneren ret til at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav ved den kompetente ret i udstedelsesstaten i følgende tilfælde:

[...]

- b) når skyldneren har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet som følge af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra skyldnerens side

forudsat at skyldneren i begge tilfælde har reageret hurtigst muligt.

2. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, har skyldneren også ret til at anmode om prøvelse af det europæiske betalingspåkrav ved den kompetente ret i udstedelsesstaten, såfremt betalingspåkravet klart er blevet udstedt med urette i forhold til betingelserne i denne forordning, eller som følge af andre ekstraordinære omstændigheder.«

Forordning nr. 1182/71

- 8 Forordning nr. 1182/71 bestemmer i artikel 3:

»1. [...]

Såfremt en tidsfrist udtrykt i dage [...] skal regnes fra det øjeblik, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, medregnes den dag, i løbet af hvilken begivenheden eller handlingen sker, ikke ved beregningen af fristen.

2. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 og 4 gælder følgende:

[...]

- b) en tidsfrist udtrykt i dage indledes med begyndelsen af den første time på fristens første dag og udløber med udgangen af den sidste time på fristens sidste dag

[...]

3. I tidsfristerne medregnes helligdage, søndage og lørdage, medmindre disse udtrykkeligt er undtaget, eller fristerne er udtrykt i arbejdsdage.

4. Såfremt den sidste dag af en frist, der ikke er udtrykt i timer, falder på en helligdag, en søndag eller en lørdag, udløber tidsfristen med udgangen af den følgende arbejdsdags sidste time.

[...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 9 Den 14. oktober 2011 fremsatte Logicdata ved Bezirksgericht für Handelssachen Wien (distriktsretten for handelsager i Wien) anmodning om udstedelse af et europæisk betalingspåkrav mod Novontech-Zala vedrørende betaling af 30 586 EUR for et køb, som dette selskab ikke havde gennemført afregning for. Den 25. oktober 2011 udstedte den nævnte ret et europæisk betalingspåkrav. Dette blev forkyndt for Novontech-Zala den 13. december 2011 i Zalaegerszeg (Ungarn).
- 10 Novontech-Zala overdrog betalingspåkravet til sin advokat i Ungarn, der den 13. januar 2012 fremsatte en indsigelse, dvs. efter udløbet af indsigelsesfristen på 30 dage i artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006. Det fremgår af de sagsakter, der er indgivet til Domstolen, at advokaten i sin beregning af nævnte frist fejlagtigt antog, at det europæiske betalingspåkrav var blevet forkyndt for Novontech-Zala den 14. december 2011 og ikke den 13. december 2011, således som det faktisk var tilfældet. Han beregnede den nævnte frist i den tro, at den udløb den 13. januar 2012, selv om denne i

virkeligheden udløb den 12. januar 2012. Uden at advokaten ved den ret, som havde udstedt det europæiske betalingspåkrav, efterprøvede den dato, fra hvilken fristen begyndte at løbe, indførte han fristens fejlagtigt beregnede udløbsdato i fristkalenderen og indgav dermed indsigelse for sent.

- 11 Indsigelsen blev ved Bezirksgericht für Handelssachen Wiens kendelse af 24. januar 2012 afvist som indgivet for sent.
- 12 Den 8. februar 2012 har Novontech-Zala, nu repræsenteret af et advokatfirma i Østrig, appelleret kendelsen om afvisning af indsigelsen og anmoder navnlig Bezirksgericht für Handelssachen Wien om at optage betalingspåkravet til prøvelse i henhold til artikel 20 i forordning nr. 1896/2006. Ved kendelse af 5. marts 2012 har denne ret afvist anmodningen om prøvelse.
- 13 Novontech-Zala har kæret kendelsen om afvisning til den forelæggende ret og gør i den forbindelse gældende, at tvisten i første instans ikke var genstand for en korrekt retlig bedømmelse, og at artikel 20 i forordning nr. 1896/2006 bør tillade denne ret at optage det europæiske betalingspåkrav til prøvelse.
- 14 På denne baggrund har Handelsgericht Wien besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Medfører den omstændighed, at en advokat, som er bemyndiget til at indgive indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav, ikke overholder fristen herfor, at der foreligger fejl fra skyldnerens side som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i [forordning nr. 1896/2006]?
 - 2) Såfremt advokatens fejl ikke skal betragtes som en fejl fra skyldnerens side, skal den bemyndigede advokats fejlagtige og urigtige registrering af udløbet af fristen for at indgive indsigelse mod det europæiske betalingspåkrav da fortolkes som en ekstraordinær omstændighed som omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 2?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 15 Ifølge procesreglementets artikel 99 kan Domstolen, såfremt besvarelsen af det præjudicielle spørgsmål ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl, til enhver tid på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten beslutte at træffe afgørelse ved begrundet kendelse.
- 16 Med de to spørgsmål, som behandles samlet, spørger den forelæggende ret nærmere bestemt, om den manglende overholdelse af fristen for at indgive indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav på grund af skyldnerens repræsentants fejl kan begrunde en prøvelse af dette betalingspåkrav enten på grund af »ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra skyldnerens side« som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1896/2006 eller på grund af »andre ekstraordinære omstændigheder« som omhandlet i samme artikels stk. 2.
- 17 Novontech-Zala hævder i denne henseende, at når skyldnerens repræsentant ikke overholder fristen for at indgive indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav på grund af sin egen fejl, er de fastsatte krav for prøvelse af det europæiske betalingspåkrav opfyldt både ifølge artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1896/2006 og ifølge samme artikels stk. 2.
- 18 Derimod mener Logicdata, den østrigske, den græske og den portugisiske regering samt Europa-Kommissionen, at betingelserne for en sådan prøvelse af det europæiske betalingspåkrav ikke er opfyldt under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede.
- 19 Den i foregående præmis anførte fortolkning bør tiltrædes.

- 20 Det er da også indlysende, at omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, der er kendetegnet ved skyldnerens repræsentants fejlagtige beregning og indførelse af indsigelsesfristen, hverken kan anses for »ekstraordinære omstændigheder« efter artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1896/2006 eller for »andre ekstraordinære omstændigheder« efter samme artikels stk. 2.
- 21 Det fremgår ganske vist af artikel 20, stk. 1, litra b), og stk. 2, i forordning nr. 1896/2006, at et europæisk betalingspåkrav kan optages til prøvelse, når den manglende overholdelse af indsigelsesfristen på 30 dage skyldes særlige omstændigheder, der har forhindret, at indsigelsen er indgivet inden for den foreskrevne frist, og disse bestemmelsers øvrige betingelser er opfyldt. Når overskridelsen af den nævnte frist som i hovedsagen skyldes mangel på omhu fra skyldnerens repræsentant, kan en sådan situation, eftersom den let ville kunne være undgået, dog ikke henhøre under ekstraordinære omstændigheder i de nævnte bestemmelsers forstand.
- 22 Muligheden for en prøvelse af det europæiske betalingspåkrav under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ville give skyldneren en ny lejlighed til at gøre indsigelse mod kravet som omhandlet i 25. betragtning til forordning nr. 1896/2006.
- 23 Hvis betingelsen om ekstraordinære omstændigheder ikke er opfyldt, er det ikke nødvendigt at undersøge, om de øvrige betingelser i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1896/2006, bl.a. betingelsen om fravær af fejl fra skyldnerens side, er opfyldt.
- 24 Som det fremgår af ordlyden af artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1896/2006, er det for at skyldneren er berettiget til at anmode om prøvelse af et europæisk betalingspåkrav i henhold til denne bestemmelse nødvendigt – bortset fra tilfælde af force majeure – at tre kumulative betingelser er opfyldt, nemlig for det første tilstedeværelsen af ekstraordinære omstændigheder, der har været skyld i, at skyldneren ikke har kunnet gøre indsigelse mod kravet inden for den fastsatte frist herfor, for det andet fraværet af fejl fra skyldnerens side og for det tredje betingelsen om, at sidstnævnte reagerer hurtigst muligt. Den omstændighed, at en af disse betingelser ikke er opfyldt, er til hinder for, at skyldneren med føje kan hævde, at han opfylder de betingelser, som er fastsat i denne bestemmelse.
- 25 Under hensyn til det ovenstående skal de forelagte spørgsmål besvares med, at den manglende overholdelse af fristen for at indgive indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav på grund af skyldnerens repræsentants fejl ikke begrundes en prøvelse af dette betalingspåkrav, idet en sådan manglende overholdelse hverken henhører under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1896/2006 eller under andre ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i samme artikels stk. 2.

Sagens omkostninger

- 26 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Den manglende overholdelse af fristen for at indgive indsigelse mod et europæisk betalingspåkrav på grund af skyldnerens repræsentants fejl begrundes ikke en prøvelse af dette betalingspåkrav, idet en sådan manglende overholdelse hverken henhører under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure eller under andre ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i samme artikels stk. 2.

Underskrifter